

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

w sprawie skargi p. _____ na działanie Prezydenta Miasta Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 i 1890) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. _____ na działanie Prezydenta Miasta Łodzi uznaje się za zasadną.

2. Skarga jest zasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2.1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

2. Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Łodzi do poinformowania Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi o sposobie usunięcia przyczyn, które spowodowały zasadność skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Tomasz Kacprzak

Projektodawcą uchwały jest
Doraźna Komisja ds. Transportu
Rady Miejskiej w Łodzi

PRZEWODNICZĄCY
Doraźnej Komisji
ds. Transportu
Rady Miejskiej w Łodzi

Bartosz Domaszewicz

RADCA PRAWNY

dr Marlena Sakowska-Baryła
E.d.-M-1464

10.02.2016r.

**Załącznik
do uchwały Nr.....
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia**

UZASADNIENIE

W dniu 17 grudnia 2015 roku do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła skarga w sprawie nienależytego załatwienia przez Prezydenta Miasta Łodzi wniosku dotyczącego likwidacji lub przebudowy sygnalizacji świetlnej na skrzyżowaniu ulic Bratysławskiej z ulicami Wileńską i Wróblewskiego. Wnioskujący zgłosił szereg argumentów merytorycznych, wykazujących niezasadność przyjętego rozwiązania na skrzyżowaniach i pogorszenie zaspokojenia potrzeb pieszych jako najliczniejszych w tym miejscu uczestników ruchu. W bezpośrednim sąsiedztwie skrzyżowań znajdują się bowiem duże generatory ruchu pieszego.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi:

1. W myśl art. 247 w zw. z art. 238 § 1 kpa odmowne rozpatrzenie wniosku wymaga uzasadnienia faktycznego i prawnego.

2. Organ, rozpatrujący wniosek w uzasadnieniu faktycznym powołał się na argumenty ogólne lub niemierzalne - wolę poprawy bezpieczeństwa na skrzyżowaniach, wzrost atrakcyjności linii komunikacyjnych tj. większą liczbę pasażerów, wzrost częstotliwości kursowania komunikacji na omawianej trasie, wzrost natężenia ruchu i potencjalną możliwość przyspieszenia przejazdu tramwajów. Ocena merytoryczna argumentów wykracza poza kompetencje rady gminy w postępowaniu skargowym. Wykazują one jednak wartość wskazania niespójność.

Z danych Komendy Miejskiej Policji w Łodzi wynika, że na jednym z omawianych skrzyżowań w okresie dwóch lat mimo braku sygnalizacji świetlnej nie odnotowano ani jednego wypadku, na drugim doszło do dwóch wypadków, w których ranne zostały dwie osoby. W styczniu 2016 r. mimo montażu sygnalizacji i uspokojenia ruchu doszło już do wypadku.

Argumentu zwiększenia liczby pasażerów ani wzrostu natężenia ruchu nie poparto żadnymi danymi, nie pojawiła się też żadna przyczyna mogąca powodować taki wzrost. Wzrost częstotliwości przejazdu tramwajów w godzinach szczytu podnoszony jako argument dla konieczności poprawy bezpieczeństwa w istocie sprowadza się do nadania im regularności przejazdu - z 2-4 minut na takt 3-minutowy. Nie wykazano też, z jakich przesłanek wynika możliwość przyspieszenia ruchu tramwajowego na odcinku pomiędzy dwoma bardzo blisko położonymi przystankami.

3. Ocenę konieczności zastosowania sygnalizacji na skrzyżowaniu określa szczegółowo pkt 6.2.1.1 Załącznika Nr 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 roku w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla sygnałów drogowych i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. Nr 220, poz. 2181 ze zm.). Wynika z niego, że oceniając konieczność zastosowania sygnalizacji do sterowania ruchem na skrzyżowaniu, należy w pierwszej kolejności sprecyzować cel, jakiemu ma służyć zastosowanie sygnalizacji. Następnie należy przeanalizować, czy można innymi środkami osiągnąć zakładane cele, przede wszystkim przez zmiany w organizacji ruchu lub funkcji skrzyżowania, małą modernizację lub przebudowę skrzyżowania.

Analiza taka wymaga zebrania konkretnych danych m. in. istniejącego i przewidywanego natężenia ruchu pojazdów w kilku charakterystycznych okresach doby i tygodnia, natężenia i charakteru ruchu pieszego, liczby i rodzaju zdarzeń drogowych zanotowanych w rozpatrywanym miejscu. Ten sam przepis precyzuje również, że zastosowanie sygnalizacji świetlnej jako środka poprawy bezpieczeństwa lub warunków ruchu w danym miejscu może być uwzględniane jedynie wtedy, gdy jest niemożliwe lub ekonomicznie nieuzasadnione osiągnięcie założonych celów innymi dostępnymi środkami organizacji ruchu, np. zmianą pierwszeństwa, eliminacją wybranych relacji kierunkowych, kanalizacją ruchu pojazdów, zmianą lokalizacji przystanków komunikacji publicznej lub przejść dla pieszych.

Skarżący wnioskował nie tylko o przekazanie ogólnego uzasadnienia przyjęcia tego konkretnego rozwiązania, lecz przedstawienia wyników ww. analiz. Zarządca drogi miał obowiązek wykonania postulowanych analiz, w związku z tym powinny być one przedstawione Skarżącemu. Analiza ta nie została mu przedstawiona, nie wykazano więc szczegółowo prawnego uzasadnienia odrzucenia wniosku.

Biorąc pod uwagę powyższe, skargę uznaje się za zasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

PRZEWODNICZĄCY
Doraźnej Komisji
ds. Transportu
Rady Miejskiej w Łodzi
Bartosz Damaszewicz